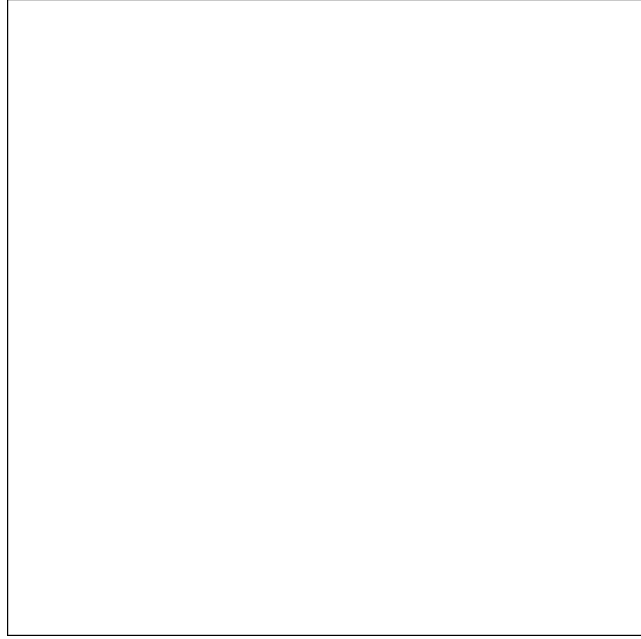

(uten bilder)

✎ Ghanaian folktale
🔊 Wiehan de Jager
📁 Erika Braas
🗣️ svensk / nynorsk
📖 nivå 3

Anansi och visheten
Anansi og visdomen

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Anansi och visheten / Anansi og visdomen

Skrevet av: Ghanaian folktale

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Erika Braas (sv), Espen Stranger-

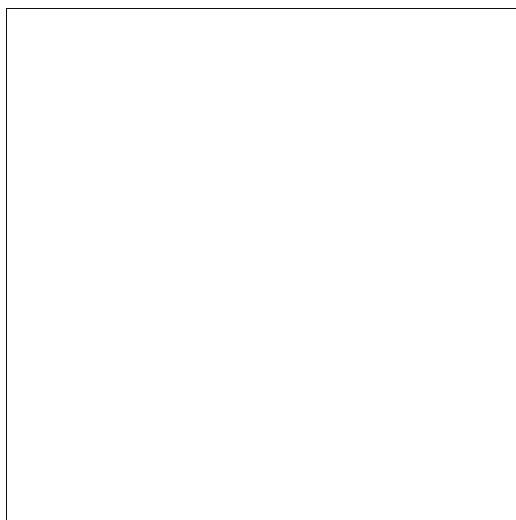
Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

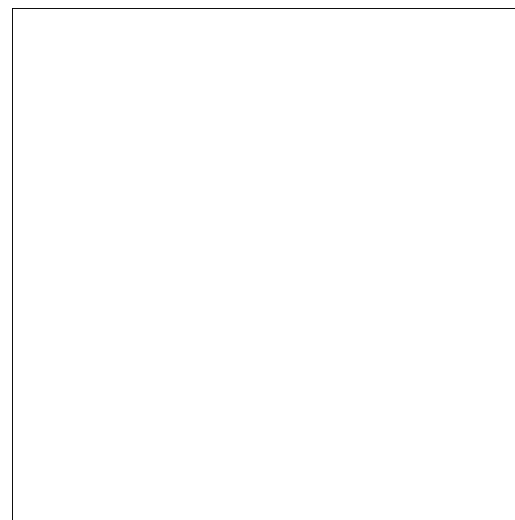
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

För länge sedan visste människor ingenting. De visste inte hur man brukar jorden, hur man väver tyg eller hur man gör verktyg av järn. Guden Nyame uppe i himlen hade hela världens vishet. Han skyddade den i en lerkruka.

...

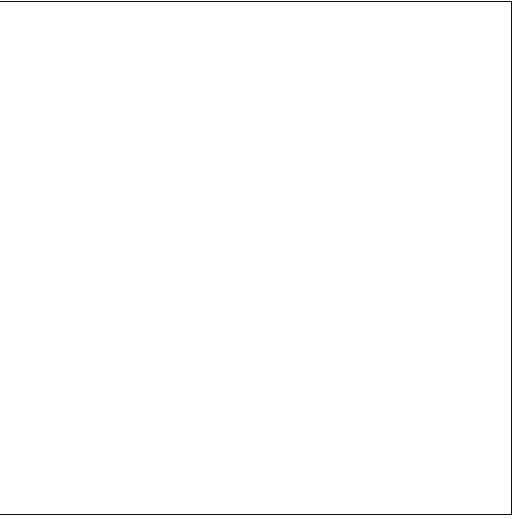
For lenge, lenge sidan visste ikkje folk nokon ting. Dei visste ikkje korleis ein dyrka jorda, dei kunne ikkje veva tøy eller laga reiskapar av jarn. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all visdomen i verda. Han gøymde den i ei leirkrukke.

Den gick i tusen bitar på marken. Alla människor kunde nu ta del av visheten. På det sättet lärde sig människor att bruka jorden, väva tyg, göra järnverktyg och alla andra saker som människor kan.

...

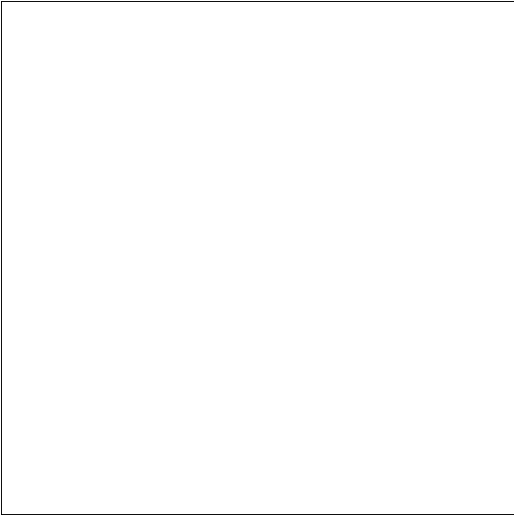
Ho gjekk i tusen knas på bakken. Då vart det fritt for alle å dela visdomen. Og slik lærte folk å dyrka jorda, veva klede og laga reiskapar av jarn, og alle dei andre tinga folk veit korleis dei skal laga.

En dag beslutade Nyame att han skulle ge krukkan med vishet till Anansi. Varje gång Anansi tittade ner i lerkrukkan lärde han sig någonting nytt. Det var så spännande!

...

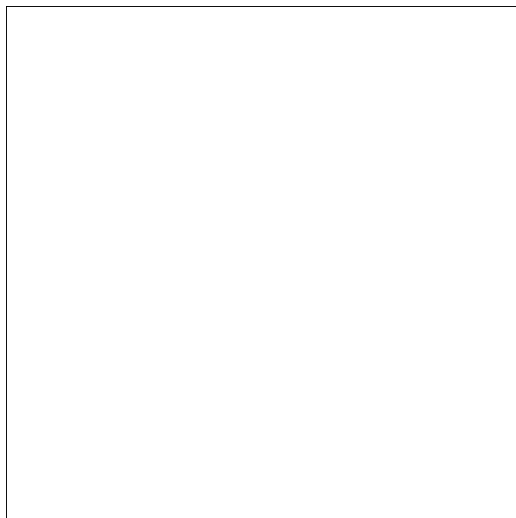
En dag bestemde Nyame seg för å gje krukka med visdom til Anansi. Kvar gong Anansi såg i krukka lærde han noko nytt. Det var spennande!

Han klättrade snabbt upp till toppen av trädet. Men sedan stannade han till och tänkte: "Jag borde vara den med all vishet, men istället är min son klipskare än jag!" Anansi blev så arg över detta att han kastade ner krukkan från trädet.

...

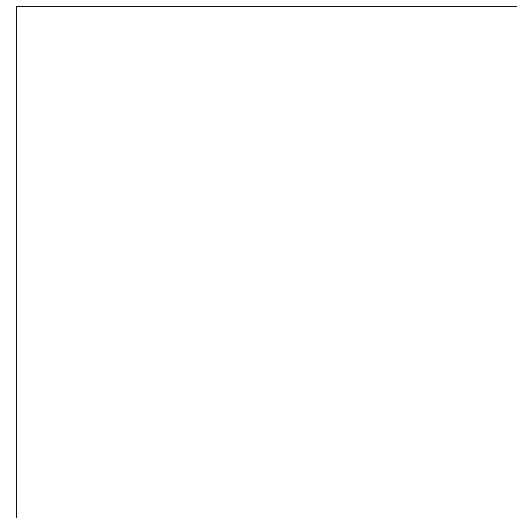
Snart var han oppe i toppen av träet. Men så stussa han og tenkte: «Det var jo eg som skulle ha all denne visdomen, men no var sonen min lurare enn meg!» Anansi vart så sinna at han kasta krukka ned frå treet.

Giriga Anansi tänkte för sig själv: "Jag gömmer lerkrukan i toppen av ett högt träd så jag får behålla den för mig själv!" Han vävde en lång tråd runt lerkrukan, virade den runt krukan och knöt fast den runt sin mage. Han började klättra uppför trädet. Men det var svårt att klättra med krukan som stötte i hans knän hela tiden.

...

Grådige Anansi tenkte: «Eg gøymer krukka i toppen av eit høgt tre. Sånn kan eg ha han heilt for meg sjølv!» Han spann ein lang tråd, batt han rundt leirkrukka og knytte han om livet. Og byrja å klatra. Men det var vanskeleg å klatra i treet med krukka som slo borti knea hans heile tida.

Under hela tiden hade Anansis unga son stått nedanför trädet och tittat på. Han sa: "Skulle det inte vara lättare att klättra om du knöt krukan på ryggen istället?" Anansi knöt krukan som var full med vishet på ryggen istället, och då gick det genast mycket lättare.

...

Den vesle sonen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. «Hadde det ikkje vore lettare å klatra med krukka på ryggen i staden?» sa han. Anansi prøvde å binda fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og då vart det jo mykje lettare.